

[K. Helveg Petersen.]

Her står vi over for en uklarhed, som må have interesse for hele folketinget. Vi får altså at vide, at de repræsenterer ikke i egentlig forstand partierne, men på den anden side er det rimeligt, at de rådfører sig med de instanser, der har udpeget dem. Lad mig gøre et par bemærkninger hertil.

For det første er der, så vidt jeg kan skønne, igennem årene foregået en udvikling i retning af at acceptere, at der er en ret snæver kontakt imellem disse partirepræsentanter og partigrupperne. Jeg tror nok, forholdet til at begynde med var et andet; da opfattede man de af folketinget valgte mere som repræsentanter for lytterne, men så vidt jeg kan se, er der nu sket en glidning, lad os dog indrømme det.

Jeg kan føje en bemærkning til om de betragtninger, der blev anstillet her ved anden behandling om, at man skal vogte på hinanden; det var jo bemærkninger, der også faldt, da vi diskuterede ministerens oplæg engang i november, hvor ministeren sagde, at man måtte sige, at de politiske repræsentanter havde været i stand til at afbalancere hinanden, og at det var meget godt, om løverne vogtede på tigrene. Ja men dér er jo en erkendelse af, at det er politiske repræsentanter. Det vil altså sige, at den politiske dominans i radiatoradet er stærk, og den styrkes efter min opfattelse ved dette forslag.

Til sidst skal jeg igen beklage, at det ikke har været muligt at få tilslutning til den tanke, at man fik udsat behandlingen til næste samling. Jeg mener, at vi derved havde fået tid til roligt og afslappet at diskutere de mange vigtige spørgsmål, der rejser sig om denne den vigtigste kulturpolitiske lov, vi har, og en af de vigtigste love, vi overhovedet behandler i tinget — meget vigtigere, end det forekommer mig man almindeligvis accepterer. Vi kunne med en rolig arbejdsrytme have nået et resultat, der var langt bedre end det, der nu vedtages om et øjeblik. Dette lovforslag giver ikke noget som helst grundlag for at tro, at der vil ske de fornyelser, der er tiltrængt. Det giver ikke noget grundlag for at tro på, at vi får større åbenhed, at vi får et bedre klima på hele dette felt, og det er just det, vi trænger til.

Jeg kan derfor ikke ved tredje behandling stemme for lovforslaget.

Ministeren for kulturelle anliggender (Niels Matthiassen): Jeg har stor respekt og estime for den tidligere kulturminister. Men jeg synes, når han bliver ved med at diskutere spørgsmålet om en udsættelse af dette lovforslags behandling, så burde det ikke være i folketingsalen, så burde det være i den radikale folketingsgruppe, han førte den diskussion; det var på tide.

Der er ikke tale om, at de programråd, der oprettes, skal tælle 300 eller 400 mennesker. Jeg er jo en af dem, der har arvet hr. K. Helveg Petersens repræsentantskaber; de er ganske simpelt arbejdsudelige, de har intet at gøre med decentralisering eller kontakt med bredere kredse af befolkningen her i dette land, det vil jeg gerne understrege.

Jeg vil gerne sige om det spørgsmål, der er stillet, at de medlemmer af radiatoradet, som udpeges af partierne, har på ganske samme måde som de øvrige rådsmedlemmer den opgave at lede Danmarks radio så godt som overhovedet muligt. De kan ikke betragtes som egentlige repræsentanter for partierne i den forstand, at de om hvert enkelt spørgsmål skal indhente godkendelse i deres partigrupper. Her kan man sammenligne dem med de medlemmer, som udpeges af ministeren, den til hver tid siddende minister for kulturelle anliggender, nemlig rådets formand og næstformand, der mig bekendt — og så vidt jeg forstår, også hr. K. Helveg Petersen bekendt — aldrig har opfattet sig som repræsentanter for ministeriet.

En anden sag er det, at de af partierne udpegede medlemmer naturligvis i deres arbejde må sørge for at bevare en vis jordforbindelse; de kan ikke handle på tværs af de ideer og interesser, som deres partier står for, men det kan man ikke give regler om. Efter min mening er det helt tydeligt, at partiernes repræsentanter i spørgsmålet om licensforhøjelser bør rådføre sig med deres grupper. I andre spørgsmål er det op til dem selv at afgøre, om en sådan kontakt med grupperne er nødvendig eller den ikke er det. Hvis hr. K. Helveg Petersen ikke kan indse dette, ikke vil indse dette eller betragter det som et udslag af uklarhed fra min side, så må det være, fordi han ikke forstår de politiske realiteter.

K. Helveg Petersen: Når ministeren taler om, at de 300 medlemmer af programrådene